

La violència de la indústria electrònica

«Les mateixes empreses que explicaran les meravelles que fan els seus productes al Mobile World Congress, el mateix congrés que busca hostesses amb talla 36, faldilla curta, mitges primes i maquillatge obligatori» | «La majoria de mitjans de comunicació ompliran pàgines i minuts amb els mòbils plegables i amb 5G sense qüestionar-se com ha estat el procés que ha portat aquests aparells fins a les nostres mans»

Acció de denúncia de l'explotació laboral a la indústria electrònica a les portes del Mobile World Congress | Núria Farrés

No sé si heu vist l'espot del Mobile Social Congress (<https://www.youtube.com/watch?v=ELtwXC7g7ME&feature=youtu.be>). Hi apareixen unes mans encadenades fent ús d'un telèfon mòbil i fabricant-lo. Això és perquè el fil conductor del Congrés d'aquest any, que es farà aquest dimarts i dimecres al Pati Manning a Barcelona, serà l'«esclavatge modern» o l'«esclavatge 2.0» i posarà especial èmfasi en els impactes ambientals, però també socials, entre les persones que treballen en la indústria electrònica.

Facebook considera que el contingut d'aquest espot és «excessivament violent» i que «atempta contra el valor fonamental de fomentar una comunitat global positiva», ja que les imatges poden «impactar o espantar els usuaris». A mi el que m'espanta és la precarietat i retrocés en els drets laborals a la indústria tecnològica que proveeix les principals marques mundials, que en alguns casos s'ha vinculat amb el risc de suïcidi. També m'espanta que Facebook, xarxa social líder a nivell mundial, consideri que explicar què hi ha darrere del procés de producció dels aparells

---

electrònics és violència i, en canvi, no tingui cap tipus de pudor en beneficiar els interessos d'aquestes empreses tecnològiques que ens aboquen a l'ultraconsumisme i que legitimen una estructura que vulnera els drets humans.

Són les mateixes empreses que explicaran les meravelles que fan els seus productes al Mobile World Congress, el mateix congrés que busca hostesses amb talla 36, faldilla curta, mitges primes i maquillatge obligatori. I que considera que una dona que mesura menys d'1,75 metres ha de cobrar menys que una dona de més estatura: 6,2 euros bruts l'hora.

I el que també m'espanta i m'entristeix és que no només Facebook té aquests criteris, sinó que la majoria de mitjans de comunicació ompliran pàgines i minuts amb els mòbils plegables i amb 5G sense qüestionar-se com ha estat el procés que ha portat aquests aparells fins a les nostres mans. Una vegada més, periodisme versus interessos de les grans empreses capitalistes.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=ELtwXC7g7ME>

Per sort, existeixen espais de trobada com el Mobile Social Congress (<http://mobilesocialcongress.cat/ca/>), que ajuden a reflexionar sobre el model de producció i consum de tecnologies de la informació i la comunicació. Un model amb greus impactes socials i ambientals i que majoritàriament queden silenciats al Mobile World Congress. Cal no oblidar que la indústria electrònica és un dels sectors més importants de l'economia mundial i el principal motor del consumisme en productes TIC. Aquest sector està dominat per molt poques empreses que governen les cadenes de subministrament i això les fa responsables de les greus vulneracions de drets laborals i normes de seguretat a les fàbriques en què es subcontracta la producció, així com a les mines d'on s'extreu la matèria primera, que tenen a més un fort impacte sobre les comunitats locals. Durant els dos dies de congrés, organitzat per Setem Catalunya, s'analitzarà tot el cicle de la cadena de subministrament, des de la mina on s'obtenen les matèries primeres fins a l'abocador on acaben la majoria d'equips al cap de poc temps d'haver-se comercialitzat.

Aquest dimarts es presentaran informes sobre els impactes socials i ambientals de la mineria a Xile, Armènia i Zàmbia. Serà en aquesta primera jornada quan s'analitzaran les condicions de treball en la manufactura de l'electrònica i la seva vinculació amb els suïcidis a fàbriques a la Xina, o els retrocessos en matèria de drets laborals en països d'Europa de l'Est. Alhora, s'hi faran una 'restart party' i una 'install party' simultànies, amb un equip de persones reparadores i instal·ladores de diferents eines de programari lliure. D'una banda, s'aprendrà a allargar la vida dels dispositius electrònics i, de l'altra, a reprendre el control sobre les comunicacions i dades amb l'ús de programari lliure.

La segona jornada de l'MSC se centrarà en el poder de la compra pública responsable per exigir el respecte dels drets laborals en la indústria electrònica, i s'hi compartiran bones pràctiques de diferents administracions públiques, entre les quals hi ha l'Ajuntament de Barcelona. Així mateix, s'hi explicaran experiències de col·laboració entre l'economia solidària, les empreses i el sector públic per tancar el cicle de la cadena amb la reutilització, reparació i reciclatge d'aparells electrònics. Finalment, es mostraran propostes alternatives amb un taller sobre consum i ús responsable de mòbils, un altre sobre cocreació d'eines 'cloud' lliures i un tercer taller amb un joc de rol que permetrà aprendre a controlar les dades que deixem a la xarxa.

Realment, el MWC deu ser molt rendible per a segons qui, però per a la gran majoria de persones, és molt necessari que continuïn existint espais com el MSC.

Article publicat originàriament a Mèdia.cat (<https://www.media.cat/2019/02/25/violencia-industria-electronica/>)